

การศึกษาการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ตในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง

The study adopted the philosophy of sufficiency economy used to manage resort in Ranong.

ปพนพรหม รุจิรินทร์¹

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ชนสุวิทย์ ทับทิมรัศมี²

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกนธ์ เครือน้ำคำ อาจารย์ที่ปรึกษาคนที่ 2³

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการศึกษาการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ตในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ตที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง และเพื่อเปรียบเทียบการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ตที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง จำแนกตามลักษณะที่ตั้งของรีสอร์ตกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ประกอบด้วย ผู้ประกอบการธุรกิจรีสอร์ตที่อยู่บนผืนแผ่นดิน 20 คน และผู้ประกอบการธุรกิจรีสอร์ตที่อยู่บนเกาะพยาม 20 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ตในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการเปรียบเทียบการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ตจำแนกตามลักษณะที่ตั้งของรีสอร์ต พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะที่สำคัญ ด้านความพอประมาณควรสร้างความตระหนักให้คนในชุมชนรักบ้านเกิดร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน ด้านความมีเหตุผลผู้ประกอบการควรมีการวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับธุรกิจรีสอร์ตอย่างรอบด้าน ด้านการมีภูมิคุ้มกันผู้ประกอบการธุรกิจรีสอร์ตควรรหาโอกาสศึกษาแนวทางการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน ด้านเงื่อนไขความรู้ผู้ประกอบการธุรกิจรีสอร์ตควรร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการวางแผน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม ผู้ประกอบการธุรกิจรีสอร์ตในอำเภอเมือง จังหวัดระนองควรรวมกลุ่มกันกำหนดเกณฑ์ในการให้บริการเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งและความยั่งยืนของธุรกิจรีสอร์ต

คำสำคัญ เศรษฐกิจพอเพียง, การจัดการ, รีสอร์ต

Abstract

This research education adopted the philosophy of sufficiency economy to manage a business resort in Ranong aimed to adopted the philosophy of sufficiency economy apply to use in business management resort is located in Ranong. And to compare the adopted philosophy of sufficiency economy to use apply in business management resort is located in Ranong. The consists of a sample 40 businesses on local resort 20 people and entrepreneurs resort on Koh Payam 20 people. The instrument was a questionnaire. Data collected by the inquiry. The obtained data were analyzed using descriptive statistics percentage, mean and standard deviation.

The results of the study were follows: The operation brings the philosophy of sufficiency economy to manage a business resort in Ranong. Found that the highest level. The comparison brings the philosophy of Sufficiency Economy to manage the business aspects of the resort by resort. Found that the difference was not significant

Key recommendations the restraint should bring awareness to the community's hometown join development of a strong and sustainable communities. The operator should have a realistic analysis of the impact that could have happened to businesses around the resort. The resort is immune entrepreneurs should seek efficient management of financial risk. The condition that operators should resort with local governments in planning to prevent a negative impact on the ecosystem. And the moral condition entrepreneurs resort in the city. Ranong criteria should be grouped together in service to achieve the strength and sustainability of the resort.

Key words the philosophy of sufficiency economy , manage, resort

บทนำ

สังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง ก่อให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ วิกฤตการเมือง และวิกฤตทางสังคม ประเทศไทยต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับความเสี่ยงจากการบริหารภาครัฐที่อ่อนแอ ความเสี่ยงด้านโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สามารถรองรับการเติบโตอย่างยั่งยืน ความเสี่ยงด้านความเสื่อมถอยของค่านิยมที่ดีงามในสังคมไทย ความเสี่ยงด้านความเสื่อมโทรมของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความเสี่ยงด้านความมั่นคงของประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ได้อัญเชิญหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม จนถึงระดับประเทศ เป็นการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคงท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากร และได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555-2559)

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานแก่พสกนิกรชาวไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2517 พระองค์ทรงให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนในการดำเนินวิถีชีวิตอย่างมั่นคงบนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง ความพอมีพอกินการรู้จักความพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และทรงเตือนสติคนไทยไม่ให้ประมาท ตระหนักถึงความถูกต้องตามหลักวิชา ตลอดจนมีคุณธรรมเป็นกรอบในการดำรงชีวิตเน้นการเข้าใจ เข้าถึง และร่วมพัฒนา อย่างสอดคล้องกับภูมิสังคมที่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายของระบบนิเวศ เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ประเพณี เพื่อผลประโยชน์ของประชาชน โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นการพัฒนาที่มุ่งสู่การพึ่งพาตนเอง

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดในภาคใต้ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลอันดามัน ยังมีทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ มีภูมิประเทศสวยงาม มีอากาศดี มีความปลอดภัย มีเศรษฐกิจดี สังคมเอื้ออาทร ชุมชนเข้มแข็ง ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดระนองเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกที่พัฒนาจังหวัดระนองให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ที่ผ่านมามีผู้ประกอบการธุรกิจการ โรงแรมมากมายทั้งที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จต้องล้มเลิกกิจการ เพื่อให้ธุรกิจการรีสอร์ตของจังหวัดระนองมีความเข้มแข็งและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ตที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการจัดการธุรกิจ รีสอร์ตที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง
2. เพื่อเปรียบเทียบการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการจัดการธุรกิจ รีสอร์ตที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง จำแนกตามลักษณะที่ตั้งของรีสอร์ต

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1. รีสอร์ตที่ตั้งอยู่บนผืนแผ่นดินในอำเภอเมือง จังหวัดระนองจำนวน 20 แห่ง

2. ไรส์ออร์ทที่ตั้งอยู่บนเกาะพยาม อำเภอเมือง จังหวัดระนองจำนวน 20 แห่ง

ขอบเขตตัวแปร

1) ตัวแปรต้น คือ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ, วุฒิการศึกษา, อายุ, ประสบการณ์ในการจัดการธุรกิจไรส์ออร์ท, ลักษณะที่ตั้งของไรส์ออร์ท

2) ตัวแปรตาม คือ การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจไรส์ออร์ทที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองจังหวัดระนอง ประกอบด้วย ด้านความพอประมาณ, ด้านความมีเหตุผล, ด้านการมีภูมิคุ้มกัน, ด้านเงื่อนไขความรู้, ด้านเงื่อนไขคุณธรรม

ขอบเขตเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา 4 เดือน (1 ตุลาคม 2558 – 31 มกราคม 2559)

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจไรส์ออร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ แนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ
2. แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจบริการที่พัก
3. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการวิจัยครั้งนี้ คือผู้ประกอบการธุรกิจไรส์ออร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยผู้ประกอบการธุรกิจไรส์ออร์ทที่ตั้งบนผืนแผ่นดิน ในอำเภอเมือง จังหวัดระนองจำนวน 10 คน ผู้ประกอบการธุรกิจไรส์ออร์ทที่ตั้งอยู่บนเกาะพยาม ในอำเภอเมือง จังหวัดระนองจำนวน 10 คนกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลากจนได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครบ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจไรส์ออร์ท ในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศ วุฒิการศึกษา อายุ ประสบการณ์ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ท ลักษณะที่ตั้งของรีสอร์ท มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยคำถามครอบคลุมการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน คือ ด้านความพอประมาณ จำนวน 5 ข้อ ด้านความมีเหตุผลจำนวน 5 ข้อ ด้านความมีภูมิคุ้มกัน จำนวน 5 ข้อ ด้านเงื่อนไขความรู้ จำนวน 5 ข้อ ด้านเงื่อนไขคุณธรรม จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด (Open – ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้บอกปัญหาและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ททั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความพอประมาณด้านความมีเหตุผลด้านความมีภูมิคุ้มกันด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม

3. การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ท

3.2 ศึกษาหลักการและวิธีการสร้างแบบสอบถามและเครื่องมือในการค้นคว้าวิจัยและเทคนิคในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

3.3 ประมวลความรู้จากข้อ 1 และข้อ 2 มาสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหา 5 ด้าน

3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสม ความสมบูรณ์ถูกต้องตามเนื้อหาที่ต้องการศึกษา แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ

3.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) รวมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้คำถามชัดเจน จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยหาค่า IOC (Index of Objective Congruence) ได้ค่า IOC 0.932

3.6 นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ประกอบการธุรกิจ รีสอร์ทในอำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง จำนวน 10 คน

3.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.865

3.8 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจสีสอร์ทในอำเภอเมืองจังหวัดระนอง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากผู้ประกอบการสีสอร์ทด้วยตนเอง

4.3 เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจัดกระทำข้อมูล

5. การจัดการข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ตรวจสอบจำนวนแบบสอบถามที่ผู้วิจัยส่งไปเก็บข้อมูล แล้วจำแนกแบบสอบถามตามตัวแปรที่ศึกษา

5.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีการหาค่าร้อยละ และบรรยายตารางประกอบ

5.3 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจสีสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง กำหนดคะแนนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ

5.4 นำคะแนนที่ได้จากข้อ 2 และข้อ 3 มาวิเคราะห์ค่าสถิติโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical package for The Social Sciences for Windows) เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐานต่างๆ

5.5 วิเคราะห์ระดับการดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจสีสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง โดยภาพรวมเป็นรายด้านและรายข้อ โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปรความหมายค่าเฉลี่ย

5.6 ทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจสีสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง จำแนกตามลักษณะของที่ตั้งของสีสอร์ท โดยใช้สถิติที แบบสองกลุ่มอิสระ (t-test: Independent Sample)

5.7 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดนำมาจัดลำดับความถี่ของข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปใช้ประกอบการอภิปราย

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค

6.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard)

6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน การทดสอบที่แบบสองกลุ่มอิสระ (t-test: Independent Sample)

ผลการวิจัย

1. การดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

2. การดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง ด้านความพอประมาณอยู่ในระดับมากที่สุด

3. การดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง ด้านความมีเหตุผลอยู่ในระดับมากที่สุด

4. การดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง ด้านความมีภูมิคุ้มกันอยู่ในระดับมากที่สุด

5. การดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง ด้านเงื่อนไขความรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

6. การดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง ด้านเงื่อนไขคุณธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

7. ผลการเปรียบเทียบการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ททำเนกตามลักษณะที่ตั้งของรีสอร์ท พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

การอภิปรายผล

1. การดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ แสดงให้เห็นว่าการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ทที่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ที่ยังคงยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา รวมทั้งสร้างสมดุลการพัฒนาในทุกมิติ และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ไปทุกระดับ เพื่อให้การพัฒนาและการบริหารประเทศเป็นไปบนทางสายกลาง เชื่อมโยงทุกมิติการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและการเมือง โดย

มีการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และใช้หลักความพอประมาณให้เกิดความสมดุลระหว่างมิติทางวัตถุกับจิตใจของคนในชาติ ความสมดุลระหว่างความสามารถในการพึ่งตนเองกับการแข่งขันในเวทีโลก ความสมดุลระหว่างสังคมชนบทกับเมือง เตรียมระบบภูมิคุ้มกันด้วยการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เพียงพอพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ ทั้งนี้ การขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาทุกขั้นตอนต้องใช้ความรอบรู้ในการพัฒนาในด้านต่างๆ ด้วยความรอบคอบ เป็นไปตามลำดับขั้นตอน และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของสังคมไทย รวมทั้งเสริมสร้างศีลธรรมและสำนึกในคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ และดำเนินชีวิตด้วยความเพียรจะเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

2. การดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจริสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง ด้านความพอประมาณพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ อนุสัญญา บวร สุนทรชัย (2547) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้แนวทางการบริหารแบบเศรษฐกิจพอเพียงและแบบเศรษฐกิจที่เน้นทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ในการกำหนดนโยบายการลงทุนและดำเนินงานที่สอดคล้องกับศักยภาพขององค์กรธุรกิจ การบริหารงานทั้งสองแนวมีความแตกต่างกัน คือ แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไม่มีการเพิ่มทุนจากภายนอกโดยการกู้ยืม และมีขนาดการผลิตที่เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพในการบริหารจัดการ ส่วนแนวทางเศรษฐกิจที่เน้นทุน มีการเพิ่มทุนเพื่อขยายธุรกิจและมีการพึ่งพาเทคโนโลยีและทรัพยากรจากต่างประเทศจึงทำให้มีต้นทุนสูง การพึ่งตนเอง แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงผู้ประกอบการมีการบริหารงานโดยใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม ได้แก่ การจ้างงานโดยใช้คนในท้องถิ่น การใช้เงินทุนจำนวนไม่มาก เทคโนโลยีเหมาะสมกับกำลังการผลิต มีการบริหารจัดการตามกำลังความสามารถ และมีการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการสร้างเครือข่ายเพื่อเป็นขบวนการในการขับเคลื่อนธุรกิจ ส่วนแนวทางเศรษฐกิจที่เน้นทุน ผู้ประกอบการมีการบริหารงานทรัพยากร ได้แก่ เน้นคนที่มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยี ใช้เงินทุนจำนวนมาก พึ่งพาเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อบริหารงาน การบริหารจัดการไม่สามารถคุมปัจจัยความเสี่ยงได้

3. การดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจ ริสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง ด้านความมีเหตุผลพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ วิษพาห์ ชีวะสารณ์ (2549) ได้ศึกษาบทบาทขององค์กรธุรกิจในการส่งเสริมการประยุกต์หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนา: กรณีศึกษาความร่วมมือระหว่างชุมชนสะพลีกับชุมชนพรคานาน้ำริสอร์ทพบว่า บทบาทของชุมชนพรคานาน้ำริสอร์ทในการส่งเสริมการพัฒนาชุมชน ประกอบด้วย การแสดงความรับผิดชอบขององค์กรธุรกิจต่อสังคมชุมชน สิ่งแวดล้อม พนักงาน ลูกค้า และนักท่องเที่ยว ทำให้ชุมชนและองค์กรธุรกิจมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีต่างๆ ให้กับชุมชนผ่านศูนย์กิจกรรมธรรมชาติ ซึ่งเป็นศูนย์กลาง

การเรียนรู้ที่ก่อตั้งขึ้นภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และอยู่ในพื้นที่ของชุมชนพรคานานารีรีสอร์ท ส่งเสริมให้ชาวบ้านนำศักยภาพและภูมิปัญญาดั้งเดิมมาใช้ในการทำเกษตรแบบผสมผสานและปลอดภัยและมี จัดตั้งวิสาหกิจชุมชน จัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อให้ผู้เข้าพักได้เรียนรู้วิถีชีวิตแบบชาวบ้าน ผลการพัฒนาที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชนชาวสะพลีและชุมชนพรคานานารีรีสอร์ท ทำให้ชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ชาวบ้านเกิดความภาคภูมิใจ มีการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายเพื่อการผลิตด้านเกษตรกรรม เรียนรู้ที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน มีจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อมและอยู่ร่วมกับธรรมชาติ ส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น เช่นเดียวกับรีสอร์ทสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงาน สภาพแวดล้อมของรีสอร์ทที่มีความสมบูรณ์พร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยว สามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้น มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในสังคม แม้ว่าในระยะแรกจะมีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากทั้งสองฝ่าย เช่น ขาดความเข้าใจและการยอมรับแนวคิดในการร่วมพัฒนา ขาดความรู้ในสิทธิและหน้าที่ของประชาชนที่มีต่อชุมชน การยึดติดกับความเชื่อดั้งเดิมๆ เป็นต้น ในการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาชุมชนจึงต้องใช้เวลาและความอดทนมากพอสมควร

4. การดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง ด้านการมีภูมิคุ้มกันพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ พันธุ์บุญ ทองสังข์ (2549) ศึกษาเรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับกลยุทธ์การจัดการองค์การในสภาวะวิกฤติกรณีศึกษา:ชุมชนพรคานานารีรีสอร์ท ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนพรคานานารีรีสอร์ท มีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นกลยุทธ์การจัดการและการปรับตัวขององค์การในสภาวะวิกฤติ ดังนี้ ด้านกลยุทธ์การจัดการขององค์การ มีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นกลยุทธ์ในการจัดการองค์การ ได้แก่ 1) การระเบิดจากข้างใน 2) ขาดทุนคือกำไร ยิ่งทำยิ่งได้ ยิ่งให้ยิ่งมี (Our loss is our gain) 3) พึ่งพาตนเอง พึ่งพาอาศัย พึ่งพิงกัน 4) พอประมาณ พออยู่พอกิน 5) อุดรอยรั้ว เพิ่มรายได้ ขยายโอกาส ด้านรูปแบบการบริหารงาน มีลักษณะพึ่งตนเอง พึ่งพาอาศัยและพึ่งพิงกัน ด้านบุคลากร ให้ความอิสระในการทำงาน และสร้างความรู้สึกรักในการเป็นเจ้าของ ด้านทักษะ มุ่งเน้นทักษะด้านการให้บริการ ด้านโครงสร้าง ปรับโครงสร้างให้เป็นแบบแบนราบ (Flat Organization) เปลี่ยนระบบการทำงานให้ง่ายและมีความคล่องตัว ค่านิยมร่วมมุ่งสร้างวัฒนธรรมองค์การตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อุดรอยรั้วโดยมีการควบคุมค่าใช้จ่าย เพิ่มรายได้โดยมีการลงทุนเพื่อการสร้างรายได้เพิ่ม ขยายโอกาสโดยใช้ตลาดแบบ Social Marketing เพื่อขยายฐานลูกค้า

5. การดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง ด้านเงื่อนไขความรู้พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ ศุภกร ประทุมถัน (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบยั่งยืนตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจ

พอเพียง พบว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบยั่งยืนตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงที่สำคัญ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมหรือตั้งบริเวณแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ต้องมีความเข้าใจในสภาพภาพความสามารถด้านต่างๆ ของตนเอง ทั้งด้านงบประมาณ สภาพแวดล้อม รวมถึงความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว และความพร้อมที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยมีการวางแผนอย่างค่อยเป็นค่อยไปตามขีดความสามารถของตนเอง และนำเสนออย่างถูกต้องไม่เกินความจริงตามวาระและโอกาสที่เหมาะสม มีจิตสำนึกรักวัฒนธรรมของตนสร้างความเข้มแข็งภายในชุมชน ที่สำคัญมีคุณธรรมในการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของชุมชน ด้านที่ 2 หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ต้องเข้าใจในด้านความพร้อมและความต้องการของชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวตามความยินยอมของท้องถิ่น ส่งเสริมด้านความรู้โดยการจัดอบรม แนะนำการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยไม่เข้าไปแทรกแซง และไม่มองการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจจนเกินไป ส่งเสริมด้านอาชีพให้กับคนในชุมชนเป็นอันดับแรก ด้านที่ 3 นักท่องเที่ยวควรตระหนักในแหล่งท่องเที่ยวที่ไปเยือน โดยปฏิบัติตามข้อตกลงของแหล่งท่องเที่ยวเคารพต่อชุมชนที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่าง สร้างจิตสำนึกในการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน และร่วมกันอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวด้วยความเต็มใจ ดังนั้นหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมจึงมีความสอดคล้องกัน ทั้งในด้านการประเมินศักยภาพ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกัน สร้างกระบวนการเรียนรู้และมีคุณธรรม และสอดคล้องกับ อนุสัญญา บวรสุนทรหัช (2547) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้แนวทางการบริหารแบบเศรษฐกิจพอเพียงและแบบเศรษฐกิจที่เน้นทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ในด้านการเป็นองค์กรเรียนรู้เท่าทันโลกและธุรกิจ การบริหารงานทั้งสองแนวทางมีความแตกต่างกัน คือ แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงผู้ประกอบการมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้วยการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ มีการถ่ายทอดประสบการณ์ธุรกิจให้แก่นักเรียน นักศึกษา ลูกค้า และประชาชน ส่วนแนวทางเศรษฐกิจที่เน้นทุนผู้ประกอบการมีการเรียนรู้จากการศึกษางานต่างประเทศและนำเทคโนโลยีกลับมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ ไม่มีการถ่ายทอดประสบการณ์ธุรกิจให้แก่ประชาชนทั่วไป เพราะธุรกิจเน้นแสวงหาผลกำไรมากกว่าการช่วยเหลือสังคม

6. การดำเนินการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจรีสอร์ทในอำเภอเมือง จังหวัดระนอง ด้านเงื่อนไขคุณธรรมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ สุวกิจ ศรีปัดดา (2549) ศึกษาการประยุกต์หลักการจัดการธุรกิจตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงกับวิสาหกิจชุมชน โดยเปรียบเทียบค่าระดับความเป็นไปได้ในประยุกต์หลักการจัดการธุรกิจตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินธุรกิจ 4 ลักษณะ คือ พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม เกษตรกรรม และธุรกิจบริการ ผล

การศึกษาพบว่า ระดับความเป็นไปได้ในการประยุกต์หลักการจัดการเศรษฐกิจพอเพียงกับวิสาหกิจชุมชน ทั้งโดยรวมและจำแนกตามลักษณะของกิจการอยู่ในระดับมาก แนวปฏิบัติที่เป็นไปได้สูงและควรปฏิบัติอย่างมาก คือ ต้องประกอบการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่เอาัดเอาเปรียบผู้เกี่ยวข้อง เช่น ลูกค้า แรงงาน และผู้ส่งสินค้าหรือวัตถุดิบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1. จังหวัดระนอง ควรกำหนดนโยบายและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจริสอร์ทในจังหวัดระนอง ได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจ โดยเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจริสอร์ท และสร้างความเข้าใจถึงขั้นตอนและวิธีการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในองค์กรธุรกิจ เพื่อสร้างรายได้ให้กับองค์กรธุรกิจบนพื้นฐานของความระมัดระวัง และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคมอย่างรอบด้าน ส่งผลต่อการพัฒนาในระดับมหภาคของประเทศต่อไปได้

2. ผู้ประกอบการธุรกิจริสอร์ทในจังหวัดระนอง ควรศึกษาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เพราะหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่ใช่เป็นเรื่องเกษตรกรรม ธุรกิจริสอร์ท สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ เป็นการสร้างความสมดุลและความยั่งยืนให้แก่ธุรกิจริสอร์ทในจังหวัดระนอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจ โรงแรมเพื่อการพาณิชย์ในจังหวัดระนอง

2. ควรศึกษาการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการธุรกิจแบบ โฮมสเตย์ ในจังหวัดระนอง โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน (2555-2559). **แผนพัฒนา**

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

พันธุ์บุญยงค์ ทองสังข์. (2549). **หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับกลยุทธ์การจัดการ**

องค์การในสถานะวิกฤติ กรณีศึกษา: ชมพรคานานารีสอร์ท. สารนิพนธ์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ

โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วิยพาห์ ชีวะสาธน์. (2549). **บทบาทขององค์กรธุรกิจในการส่งเสริมการประยุกต์หลัก**

**เศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนา : กรณีศึกษาความร่วมมือระหว่างชุมชนสะพลี
กับชุมชนพรคานาน้ำร้อน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

สุวกิจ ศรีปีดถา. (2549). **การประยุกต์หลักการจัดการธุรกิจตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจ
พอเพียงกับวิสาหกิจชุมชน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.**

ศุภกร ประทุมถิ่น. (2551). **การศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

อนัญญา บวรสุนทรชัย. (2547). **การศึกษาเปรียบเทียบการใช้แนวทางการบริหารแบบ
เศรษฐกิจพอเพียงและแบบเศรษฐกิจที่เน้นทุนของธุรกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม
คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**

